

paa de Rygter om vore Indførselsmuligheder, som svirrer Landet rundt, og som stammer fra det ganske naturlige Forhold, at Handelen overalt i Verden søger at komme i Gang igen, at Varerne presser paa for at komme ud de Steder, hvor der er Overflod, og ind de Steder, hvor der er Mangel. Naar Tilbud begynder at gives, opstaar der selvfølgelig Rygter om, at Forholdene er i Orden. Men Forholdene er jo *ikke* i Orden, før de Magter, der raader over Udførsel fra deres eget Land og Indførsel til vort Land, har givet Eksporttilladelse eller givet os Ret til at indføre, saafremt Importen ligger udenfor den sluttede Overenskomst. Netop i disse Dage løber der mangfoldige Rygter om forskellige Muligheder for Indførsel af andre Varer. Disse Rygter er forhaabentlig Udtryk for, at der er en stærk Bevægelse i Gang for at lade os faa nødvendige Varer, som f. Eks. Foderstoffer og Korn, men de er ikke Udtryk for, at der endnu foreligger nogen Kendsgerning, paa hvilken vi kan bygge, og derfor er det ikke tilraadeligt at skænke saadanne Rygter mere Tiltro, end de fortjener, i alt Fald ikke, naar man derpaa vil bygge noget.

Med Hensyn til selve det foreliggende Lovforslag maa jeg altsaa beklage at skulle sige, at den Udvej, de to ærede Medlemmer har anvist, ikke for Tiden lader sig anvende som Begrundelse for Kødordningens Bortfalden, thi ellers vilde jeg antage, at ingen vilde have noget imod at gaa bort fra denne Ordning, som jo ikke har vundet ubetinget Glæde blandt dem, der skal anvende den. Hverken Producenter eller Forbrugere har i og for sig haft noget væsentligt at indvende mod Ordningen, efter at der blev indført Maksimalpris paa alt Kød. Forbrugerne har ved Hjælp af deres Rabatmærker og de fastsatte Maksimalpriser kunnet erhverve sig i hvert Fald *noget* Kød til billig Pris, ja, maaske endog en enkelt Kødportion for saa godt som intet, men de tiltænkte Rationer har de ikke kunnet faa til den tiltænkte Pris af en anden Grund, nemlig den, at Ordningen ved at stimulere Efterspørgselen efter Kød i Indlandet har medført Mulighed for stigende Priser til Producenterne. Den sidste Kødordnings Tidrum er karakteriseret ved stadig stigende Priser paa levende Kvæg. Levende Kvæg var efter alles Opfattelse kommet saa højt op i Pris sammenlignet med andre Landbrugsprodukter, at en yderligere Stigning paa ingen Maade var nødvendig for Kødproduktionen og paa ingen Maade ønskelig

set fra det samlede Landbrugs Side, men ikke desto mindre er Producentprisen stadig stigende og er nu betydelig højere end den Gang, Kødordningen blev givet. Forbrugerne som saadanne og Producenterne som saadanne har altsaa hver haft deres Fordel ved den nuværende Kødordning, men fra dem, der formidler Mellemandelen, Slagterne, er der rejst en Række af Klager. Jeg ved nu ikke, om ikke en Del af disse Klager stammer fra, at disse specielle Formidlere, Slagterne, har haft vanskeligere end alle andre erhvervsdrivende her i Landet ved at indordne sig under de nye Forhold, som Omstændighederne paatvang os, og at de maaske har haft større Vanskelighed ved at samarbejde og ved at følge en ensartet Parole, hvorigennem andre Erhverv har kunnet overvinde Vanskelighederne. Jeg vil her nøjes med blot at konstatere det for alle kendte Faktum, at der stadig har været klaget fra Formidlerne af Ordningen, Mellemandlerne.

De Vanskeligheder, Kødordningen saaledes har fremkaldt for Mellemandlerne, og det, at den Fordel, som har været til sigtet for Forbrugerne, ikke fuldt ud er opnaaet, peger jo i en bestemt Retning, nemlig den, at Maksimalpris paa det færdigede Produkt nødvendigvis maa ledsages af en Maksimalpris paa det oprindelige Produkt, lige saa vist som det omvendte maa være Tilfældet. Ærede Medlemmer af Tinget vil vide, at der her i Tinget i et Udvalg befinder sig et Forslag til Lov om Maksimalpris paa levende Kvæg. Dette Forslag har ikke hidtil nydt Fremme, og jeg forstaar meget vel alle de Betæneligheder, som med Hensyn til Fastsættelse af Maksimalpris paa levende Kvæg har været til Stede, men idet jeg fremsætter det nærværende Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Oksekød, kan jeg ikke undlade at bringe det andet Forslag i Erindring og mene, at det vist vil have sine store Betæneligheder at fremme det i Dag forelagte Forslag, hvis man ikke mener at kunne fremme det andet. Jeg mener, der er en Sammenhæng imellem disse to Forslag, og at den forløbne Tid har godtgjort, at der maa være en Sammenhæng imellem dem, og at, hvis man kun vedtager det ene af disse Forslag, vil man ikke opnaa fuldt, hvad man tilsigter. Hvis man ønsker at opnaa den Ordning, som findes i Lovforslaget om Befolkningens Forsyning med Oksekød, maa man ogsaa søge at overvinde Betænelighederne ved at fastsætte Maksimalpris paa levende Kvæg; hvis man ikke mener